LIDA Stories

lidastories.net

Serê sibê dengê çûkan / Lyden av fuglar om morgonen

LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Hebûn Stembar (kmr), Espen Stranger-Johannessen (nn)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

Serê sibê dengê çûkan

Lyden av fuglar om morgonen

LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Hebûn Stembar

5

کورمانجی kmr / nynorsk nn

Yulia, mêrê wê û keça wan a piçûk li Ukraynayê li gundek piçûk a bêdeng dijiyan. Yulia hez dikir ku her sibe bi dengê çûkan şiyar bibe. Qet nedifikirî ku ewê ji malê dûr bijî, an jî sibê bi dengê çûkan ranebe.

. . .

Yulia, mannen hennar og den vesle dottera deira budde i ein liten, roleg tettstad i Ukraina. Yulia likte veldig godt å vakne kvar morgon til lyden av fuglar. Ho trudde aldri at ho skulle bu langt heimanfrå, eller at ho ikkje skulle bli vekt av lyden av fuglar om morgonen.

Mêrê wê her gav gazinc dikir ku têra xwe pereyê wî tune ye û bi giranî dest bi vexwarinê kir. Wan biryar da ku şensê xwe li Portekîzê biceribînin. Dibe ku ji bo avakirina xaniyek li wir û avakirina paşerojeke baştir ji bo malbatên xwe bikarin zêdetir pere qezenc bikin.

. . .

Mannen hennar klaga alltid over mangelen på pengar, og han byrja å drikke mykje. Dei bestemte seg for å prøve lykka i Portugal. Kanskje dei der kunne tene meir pengar til å bygge eit hus og ei betre framtid for familien.

Yulia piştî ku bi serfirazî li mala xwe ya nû bi cih bû dest bi kar kir wekî paqijker. Xebata wê ya bi xîret û tevgera wê ya bi rûmet ji hêla xerîdarên wê ve pir hate pejirandin. Ji aliyê din ve, mêrê wê dest pê kir ku her ku diçe xwe jê derdixe. Ji ber pirsgirêka wî ya vexwarinê, karsaz ji wî bawer nedikirin û ji wî re kar nedikirin.

. . .

Yulia tilpassa seg den nye heimen godt, og ho byrja å jobbe som heimehjelp. Kundane hennar sette verkeleg pris på arbeidet hennar og den høflege innstillinga hennar. Mannen hennar, derimot, følte seg stadig meir oversett. På grunn av alkoholproblemet hans stolte ikkje arbeidsgivarar nok på han til å gi han arbeid.

Yulia çû stargeheke jinan, li wir xwe ji her gavê bêtir ewle hîs kir. Ji dema ku serê sibê bi dengê çûkan ji xew şiyar dibû û heta niha, wê wisa hîs nekiribû.

. . .

Yulia drog til eit krisesenter, der ho følte seg tryggare enn ho hadde gjort på lenge. Ho hadde ikkje følt seg sånn sidan ho vart vekt av lyden av fuglar om morgonen.

Rojekê wî dest bi qîrîna Yulia kir. Dû re wî dest bi lêdana wê kir. Bi taybetî dema serxweşiyê qêrîn û lêdan zêdetir dibû. Yulia ji bo xwe û keça xwe ditirsiya, lê wê nizanibû ku çi bike.

. . .

Ein dag byrja han å kjefte på Yulia. Seinare byrja han å dytte henne. Valden auka med skriking og slag, særleg når han var full. Yulia var redd for seg sjølv og for dottera, men ho visste ikkje kva ho skulle gjere.

Dema ku Yulia di dawiyê de neçar ma ku bi destê şikestî biçe oda lezgîn a nexweşxaneyê, wan jê re got ku şîdeta nav malê li Portekîzê pirsgirêkek mezin e. Wan jî got ku ew sûc e û divê ji polîs re ragihînin.

. . .

Då Yulia omsider måtte dra til legevakta på sjukehuset med brekt arm, fortalde dei henne at partnarvald var eit stort problem i Portugal. Dei sa òg at det var ulovleg, og at ho burde melde det til politiet.

Yulia westiyabû û bi fikar bû ku keça wê ya piçûk her roj li malê şîdetê bibîne. Yulia fêhm kir ku destdirêjî her dem hebû, her çend ew xwe bi awayên cûrbecûr diyar kir.

. . .

Yulia var utsliten og ville ikkje at den vesle dottera hennar skulle vekse opp i ein heim kor ho var vitne til vald dagleg. Yulia innsåg at teikna på mishandling hadde vore der heile tida, sjølv om dei såg veldig forskjellige ut.